

ת"פ 60704/12/15 - מדינת ישראל נגד מוחמד מרעי, מוחמד כמיל, בראה עלאונה, עיסא זכארנה, עלאם מרעי, גהאד גראר

בית משפט השלום בירושלים

31 דצמבר 2015

ת"פ 60704-12-15 מדינת ישראל נ' מרעי(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. מוחמד מרעי (עציר)
2. מוחמד כמיל (עציר)
3. בראה עלאונה (עציר)
4. עיסא זכארנה (עציר)
5. עלאם מרעי (עציר)
6. גהאד גראר (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד דניאל ליכט

נאשם 1 וב"כ עו"ד אשרף חסן

נאשם 2 וב"כ עו"ד פראס מוסטפא

נאשם 3 וב"כ עו"ד אוסאמה חלבי

נאשם 4 וב"כ עו"ד מהאר חנא

נאשם 5 וב"כ עו"ד אכרם אבו ליבדה

פרוטוקול - בעניין נאשמים 1 עד 5

הכרעת דין - בעניינם של נאשמים 1 עד 5

על יסוד הודאת הנאשמים בעובדות כתב האישום, אני מוצא אותם אשמים ומרשיע אותם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב-1952 (שתי עבירות).

ניתנה והודעה היום י"ט טבת תשע"ו, 31/12/2015 במעמד הנוכחים.

איתן קורנהאוזר, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין - לגבי נאשמים 1 עד 5

הנאשמים הורשעו, על יסוד הודאתם בשתי עבירות של כניסה לישראל שלא כדין. הנאשמים נתפסו עת נסעו באוטובוס, בצוותא עם שוהים שלא כדין נוספים. כל המעורבים טענו כי מטרת הכניסה היתה לצורכי עבודה. בנוסף למקרה זה, לגבי כל אחד מהנאשמים יוחס מקרה נוסף בו שהה בישראל שלא כדין לפני חודשים רבים, תיק חקירה אשר נסגר בעבר וכעת נפתח שוב בשל המקרה החדש.

המאשימה טענה כי יש להתחשב בתקופה הבטחונית המתוחה ולפיכך לקבוע מתחם ענישה הנע בין חודש לשישה חודשי מאסר לגבי כל אירוע, ובנסיבות נאשמים אלה - להטיל חודש מאסר בגין כל מקרה.

ב"כ הנאשמים טענו כי יש להיצמד להלכה שנקבעה בעניין אל הרוש, ולהסתפק בתקופת מעצרם של הנאשמים, אשר נכנסו לישראל לצורכי עבודה. לגבי כל אחד מהנאשמים, הוצגו נסיבות חיים לפיהן הנאשמים דואגים לפרנסת משפחותיהם הענפות, וכן מדובר בנאשמים שזוהי הרשעתם הראשונה. עוד טענו ב"כ הנאשמים, כי לולא ההחמרה במצב הבטחוני, אשר הביאה לשינוי במדיניות המאשימה בנוגע להגשת כתבי אישום בגין אירוע שני - כתב אישום זה לא היה מוגש.

צודקת המאשימה כי אופי העבירה מהווה פגיעה ביכולת המדינה לפקח אחר הנכנס בשעריה. בנוסף, צודקת המאשימה כי מדובר בתקופה בטחונית רגישה המחייבת התייחסות מיוחדת. יחד עם זאת, אינני מקבל את טיעון המאשימה בדבר הצורך בשינוי מתחם הענישה אשר נקבע במסגרת הלכת אל-הרוש, בנסיבות דומות, זאת בשל המצב הבטחוני. כפי שהמחוקק קבע באופן מפורש, לגבי מצב בו קיים צורך בהרתעת הרבים, עובדה זו צריכה להישקל במסגרת מתחם הענישה ההולם (ראו סעיף 40 לחוק העונשין).

המקרים בהם הורשע כל נאשם ונאשם, נעברו לצורך אותה תכלית, בנסיבות דומות, ומכאן שניתן להתייחס לשני המקרים המיוחדים לכל אחד ואחד מהנאשמים כאירוע אחד, בהתאם למבחן הקשר ההדוק (ראו ע"פ 3614-14 גיא פן נ' מדינת ישראל (29.6.15), וכן את דברי כב' השופט פוגלמן במסגרת ע"פ 4910-13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14), המתייחס לשימוש במונח אירוע ככולל פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן, כללו מעשים שונים ובמקומות שונים). ודאי שמתחם הענישה יתייחס לרף הענישה המקסימלי המורכב מצירוף עונשי המקסימום בגין כל אחד מהמעשים (עניין פן פסקאות 140-141).

לפיכך, בהתאם להלכת אל-הרוש וכן הפסיקה הרבה שהוצגה ע"י ב"כ הנאשמים, אני קובע כי מתחם הענישה במקרה זה נע בין מספר ימי מאסר בפועל ועד שבעה חודשי מאסר.

בחינת נסיבותיהם האישיות של הנאשמים 1 עד 5 מעלה, כי מדובר בנאשמים נעדרי הרשעות קודמות שזהו למעשה מאסרם הראשון. כל הנאשמים מהווים בסיס לפרנסת משפחותיהם, וניתן לקבל את דבריהם כי כניסתם לישראל נעשתה לצרכי פרנסה. עוד אוסיף, כי יש צדק בדברי ב"כ הנאשמים, כי נוכח המצב הבטחוני הוגש כתב אישום זה, כאשר בהתאם למדיניות הנוהגת טרם השינוי במצב הבטחוני - כתב אישום היה מוגש רק לאחר כניסה שלישית לישראל שלא כדין.

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על כל הנאשמים עונש זהה:

1. 10 ימי מאסר, זאת החל מיום מעצרו 23.12.15.

2. חודשיים מאסר אותם לא ירצו אלא אם יעברו תוך שלוש שנים משחרורם עבירה על חוק הכניסה לישראל.

זכות ערעור לבית משפט מחוזי בירושלים תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום י"ט טבת תשע"ו, 31/12/2015 במעמד הנוכחים.

איתן קורנהאוזר , שופט

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין - לגבי נאשם 6

לאור הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום אני מוצא אותו אשם ומרשיע אותו בשתי עבירות של כניסה לישראל שלא כדין לפי סעי' 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

ניתנה והודעה היום י"ט טבת תשע"ו, 31/12/2015 במעמד הנוכחים.

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין - לגבי נאשם 6

הנאשם הודה והורשע בשני מקרים של שהיה בישראל שלא כדין.

נסיבותיו של נאשם זה זהות לנסיבותיהם של כל יתר הנאשמים, הן לגבי מטרת הכניסה והן לגבי עברו הפלילי. אין לי אלא לשוב על הנמקותיי בגזר הדין שניתן לגבי הנאשמים האחרים.

בשונה מהנאשמים האחרים, הנאשם שוחרר לאחר שהפקיד סך של 1,000 ₪. אינני מסכים עם ב"כ הנאשם, מדבריו ניתן היה לסבור כי ידו של בית המשפט קלה יותר בגזירת עונש מאסר לגבי נאשם שהינו עצור עד תום ההליכים.

יחד עם זאת, מאחר והנאשם משוחרר, ניתן לאזן את העונש שהוטל על הנאשמים האחרים עם ימי מעצרו של נאשם זה בצירוף קנס כספי מסויים.

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר למשך 9 ימים, זאת בניכוי ימי מעצרו מיום 23.12.15. למען הסר ספק - הנאשם סיים לרצות את מלוא מאסרו.

2. קנס בסך 500 ₪. הקנס יקוזז מההפקדה בסך 1,000 ₪ במסגרת תיק המעצר הקשור לתיק זה. יתרת ההפקדה תוחזר לידי הנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום י"ט טבת תשע"ו, 31/12/2015 במעמד הנוכחים.